

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Sic non ignoramus quomodo Monachi flagellantes, seipsos usque ad sanguinem flagellent, & hoc modò sua & aliorum peccata expiare satagant.

Verùm frustrà id tentant. Christus enim propitiatio est pro peccatis nostris, 1. Joh. 2. v. 2. & solus torcular iræ divinæ calcavit, Esa. 63. v. 2. hanc suam gloriam alteri non dabit, Esa. 42. v. 8.

Quod si igitur requiem animæ invenire gestis, digitum fidei immittas oportet in vulnera & cicatrices Salvatoris tui Jesu Christi, cum Bernharo dicens: Turbarior, sed non perturbabor, quia vulnerum Christi recordabor.

Torquebor à probris meis,

Cor anxium dolebo:

Ast sint arenæ quot maris,

Pessum tamen non ibo.

Mortis recordabor tuæ

Et vulnerum cum sanguine Christi

Securus hinc latebo.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tibus absolvitur Regulis, ut sunt

I. *De Christo gaude*. Hæc in parte Apostoli nobis exemplo suopræcunt. Simulac enim Thomam conspiciunt exultantes dicunt: Vidimus Dominum.

Hæc hodie tenus adhuc Christiani, unica voluntas sit, ut sciat, Redemptorem suum vivere, & quomodo beneficia ejusdem per fidem sibi applicare debeat.

Mundi lætitia est impunita nequitia, ait Augustinus, & est ad momentum, Job. 20. v. 5. idè despicientes eam, cum Apostolis in Jesu nostro à mortuis resuscitato dele-

temur, & dabit nobis petitiones cordis nostri, Psal. 37. v. 4.

Mundanigaudium quærunt

1. *In divitiarum copiâ*. Hæc voluptas eorum, si prò mutua sint plena, edulcentia de frumento in frumentum &c. Psal. 144. v. 13. seqq. Verùm vanum est hoc gaudium: nam moriendum tandem, & relinquenda alienis divitiæ sunt, Psal. 49. v. 18. quin & in hoc mundo accidit, ut dives opes suas amittat, operator est Dominus, Prov. 22. v. 2. Psal. 104. v. 28.

2. *In vita luxuriâ*. Exemplo est dives epulo, qui quotidie splendide epulabatur, Luc. 16. v. 19. Ita legimus, quod in nuptiis Wenzeslai Regis Bohemiæ, cum filia Imperatoris Rudolphi I. quotidie centum mille homines cibati sint.

Smyndirides tanta luxuriâ fuit, ut semper mille venatores & totidem coquos secum habuerit, iisque stipatus incesserit. Hinc est, quod Hieronymus ait: *Semper saturitati juncta est lascivia, vicina sunt venter & genitalia, pro membrorum ordine, ordo vitiarum*. Vide Prov. 23. v. 32.

Sed quid in fine sequitur? Finis eorum interitus, Phil. 3. v. 19. Transierunt mundus, & concupiscentia ejus, 1. Johan. 2. v. 17.

Hoc probè perpendentes, si gaudere vultis, gaudete in Domino semper, Phil. 4. v. 4. Gaudete, quod nomina vestra scripta sunt in cælis, Luc. 10. v. 20. Exultate in salute Domini, Psal. 13. v. 7. exultate quod per Christum liberati & liberi estis, Joh. 8. v. 36. Lætamini super eloquia ejus, Psal. 119. v. 162. lætamini quod in Domini domum ibitis, & stantes erunt pedes vestri in portis Jerusalem, Psal. 122.

v. 1. 2. qui enim hinc in tempore gratiæ ita gaudet: ille aliquando cum Deo & in Deo exultabit in æternum, Psalm. 16. v. ult.

II. *Vulnera inspice.* Hinc Thomam per vulnera Christi, ab incredulitate liberari & ad frugem perducì, audimus. Ubi nemo miretur, quod Dominus, qui post resurrectionem suam, corpore clarificato præditus fuit, has cicatrices & clavorum signa ostendere potuerit discipulis, rectè enim Beda hinc ait: Dominus non ex impotentia sanandi cicatrices servavit, sed ut victoriæ suæ circumferret triumphum. Lutherus in Postilla Domestica autumat, quod adhuc hodiè hæc vulnera & clavorum signa gerat, quando ad dextram Dei sedet, & interpellat pro nobis, Rom. 8. v. 34. ita ut Patri suo eadem ostendat, & dicat: Ah Pater, en manus & pedes meos! Quod si enim sanguis Christi coram Deo loquitur, quidni & vestigia clavorum?

Antipater, Herodis Magni pater, ut Josephus testatur, Imperatori Augusto in militia fideliter servierat, & multa periculosa vulnera in corpore suo acceperat. Cum verò ab invidis nonnullis calumniaretur apud Cæsarem, & præditionis insinularetur, ideoque ab Augusto compellaretur, nudato pectore dicebat: O Cæsar, nolo me verbis excusare apud te, sed ista vulnera, quæ suscepi propter te, loquantur pro me.

hò hò
Ira, si Dæmon infernalis, qui à calumniando Diabolus appellatur, te persuasurus est, Jesum tuum odio te prosequi, ne absterreatis: sed intueri sanctissima ejus vulnera, quæ propter te accepit: qui

quælo de amore suo magis te certiorè reddere potuisset! Nunquam illuxit clarius, quod nos dilexit Dominus, quàm in Christi passione & vulneribus. Ipse quippe ait: Majorem hæc dilectionem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis, Joh. 15. v. 14. Sed ille vitam pro nobis profudit, cum adhuc peccatores & inimici essemus, Rom. 5. v. 8. & adhuc ita affectus est, ut iteratò pati mallet, quàm ut quis in peccatis suis desperet, ut Ignatius scripsit.

Laudatissimus Imperator Constantinus M. cicatrices Martyrum osculatus dicitur, quas sub Maximino acceperant.

Sic & tu, mi Christiane! Christum accede & osculare manus ejus, in quibus te descripsit, ut oblivisci tui nequeat, Esa. 49. v. 16. latus ejus, quod sibi aperiti sivit, ut verà fide in eo occultes te, sicut columba in scissuris petrae, Cant. 2. v. 14. ibi absconderis à superbia viri, Psal. 31. v. 21. Ita ut portæ inferorum non prævaleant contra te, Matth. 16. v. 18. *Nihil est tam efficax, ad curanda conscientie vulnera, quàm vulnerum Christi meditatio sedula.* ait Bernhardus, Esa. 53. v. 5.

III. *Fide, & non vide.* Id vult Christus, ad Thomam inquitens: Quia me vidisti Thoma, credidisti: beati, qui non viderunt, & crediderunt.

Idem nobis dictum esto: per fidem enim ambulamus, non per speciem, 2. Cor. 5. 7. optimum igitur est, ut, si quid quod captum nostrum transcendit, in Scripturâ nobis proponitur, in captivitatem redigamus omnem intellectum, in obsequium Christi, 2. Cor. 10. v. 5. dicentes cum Ezechiele, qui à Deo interrogatus: Putasne vivent

vivent offensa? respondit: Tu nosti modum Domine, Ezech. 37. v. 4. Scrutator enim Majestatis, opprimetur à gloriâ, Prov. 24. v. 27.

Impiis verò à Thomâ discamus, ut quæ Christus omnibus in genere acquisivit, nobis in individuo applicemus, dicentes: Dominus meus & Deus meus. Hæc fidei natura & proprietas est, Diaboli & ipsi credunt, Christum Dominum & Deum esse, Jac. 2. v. 19. Sed non salvantur,

quia non dicere possunt: Dominus meus // & Deus meus. Non enim Christus Angelos, sed semen Abraham assumit, Hebr. 2. v. 16.

Veri verò Christiani Christum pro Domino & deo suo habent, certissima fiducia præditi, quod non modò se hîc potenter defensurus, sed & æternum salvaturus sit, ut cum eo fiat & maneat semper.

Fiat id, per Christum, Dominum nostrum, Amen!

IN DIE FESTO S. STEPHANI PROTO-MARTYRIS.

Evangelium Matth. 23. v. 25--39.

EXORDIUM.

Cum tempus instaret, quo Deus populum Israel ex Ægypto educere & liberare decreverat, apparuit Dominus Mosi in flammis ignis, quâ rubus ardebat, & non comburebatur: Propterea Moses in admirationem raptus, dixit: Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. Cernens autem Dominus, quòd pergeret ad videndum, vocavit eum Deus de medio rubi, & ait: Ne appropies huc, solve calceamentum de pedibus tuis; locus enim in quo stas, terra sancta est. Et postea ait: Ego sum Deus Patris tui &c. Exod. 3. v. 2. seqq.

Mirabilis hæcce apparitio non inconcinne cum incarnatione Domini nostri Jesu Christi comparari potest.

Nos miseri homunciones & ipsi quasi captivi tenebamur in servitute Ægyptiaca

Vid. J. Pfeiff. theol. in Nuce p. 27. 28.

sub potestate tenebrarum, Colos. 1. v. 13. & Diaboli mancipia in æternum fuissetis, Hebr. 2. v. 15. At Deus, qui dives est in misericordia, Eph. 2. v. 4. gratiose nos respexit, & in plenitudine temporis misit Filium suum, Gal. 4. v. 4. qui in libertatè nos restituit; æterna redemptione inventa, Heb. 9. 12.

Ibi apparuit Deus Mosi in flammâ ignis, ignis siquidem est, & quidem consumens, Deut. 4. v. 24. imprimis quando venit iram suam effusus, ut Sodomitæ experti sunt, Gen. 19. v. 24. Quia verò hîc non veniebat, ut iram effunderet, sed pressos Israelitas è servitute Ægyptiaca liberaret, in ejusmodi rubo videbatur, qui quidem ardebat, sed non comburebatur.

Sic & æternus Dei Filius in hunc mundum venit, non animas perdere, sed servare, Luc. 9. v. 56. idè carnem & sanguinem nostrum assumpsit in unitatem Personæ, eique